

பெருநகரங்கள் நமது காதலிகள் போன்றவை. காதலியின் அகத்தையும் புறத்தையும் முழுமையாகத் திரிந்து கொண்டோம் என நினதைது திருமணத்திற்குத் தயாராகும் பொழுது அவர்கள் புதிதாக மாறிவிடுவார்கள்.

உங்களது பார்வையில் வியலோனிடோ டாவின்சியின் ஓவியமாகத் திரிந்தவர்கள் பின்பு, பிக்காசோவின் அர்ப்ப ஓவியமாகத் திரிவார்கள். புதிய புதிய அர்த்தம் கொள்ளவையார்கள். நீங்கள் பழைய காதலியைத் தடும்போது அவர்கள் அங்கிருக்கமாட்டார்கள்.

ஆச்சரியம், ஆதங்கம், ஏமாற்றம் ஏற்பட்டால் அதற்கு அவர்கள் பொறுப்பல்ல. அது இயல்பானது. பெரிய நகரங்களும் அப்படியே. மாற்றங்கள், மாறாது தொடரும்.

இற்றாலோ கல்வினோவின் (Italo Giovanni) இன் விசிபிள் சிட்டிஸ் (Invisible Cities) என்ற நாவலில், இத்தாலியப் பயணியான மார்கோபோலோ (Marco Polo), வயதாகிய சீனப் பேரரசர் குப்பிளாய் காணுடன் (Kublai Khan) நகரங்களைப் பற்றிப் பசீகக் கொண்டிருந்தார். குப்பிளாய் காண் கட்டுக்கொண்டிருந்து விட்டு, இறுதியில் வனிஸ் நகரப் பற்றிச் சொல்லும்படி வற்புறுத்திக் கடைபார். அப்பொழுது மார்கோ போலோ, இதுவரையும் நான் வனிசை பற்றியே பசீகினேன் என்பார்.

நகரங்கள் உருமாற்றமாவது மட்டுமல்ல. வினோதமானவையும் தான். நரேத்துக்கு ஒரு உடை மாற்றுவதுடன் இப்படித் தான் நிறமிருக்கும் எனச் சொல்லமுடியாத பச்சோந்திகள். ஒரு விதத்தில் ஓடும் நதியையும், வீசும் காற்றையும் அவகைகளுக்கு ஒப்பிடலாம். என்ன கொஞ்சம் மெதுவான மாற்றங்கள் நகரத்தில் நடப்பெறும்.

பிரான்சிய எழுத்தாளராகிய பால்சாக் (Balzac), பாரீஸையும், சார்ள்ஸ்டிக்கன்ஸ் இலண்டன் நகரையும் அவர்களது நாவல்களில் ஓவியமாக வரநைதுள்ளார். சார்ள்ஸ்டிக்கன்ஸின் (Charles Dickens) 19 ஆம் நபற்றாண்டு இலண்டன் பற்றிய சித்திரிப்புகளை வாசிக்கும்போது, எனக்குச் சில இந்திய நகரங்களையெனவகைக்குக் கொண்டு வரும். கதைத் தொழில் புரட்சியின் போது தொடங்கிய தொழிற்சாலகைகளில் வலையைப் பெறுவதற்காக, நகரத்திற்கு மக்கள் வந்து குவியும்போது இடவசதிகளற்று

வறுமையில் பல குடும்பங்கள் கட்டடமாக வசிக்கும் வர்ணனைகளை அதில் தத்துரூபமாக காணமுடியும்.

நிலக்கரி அடும்புகள் எரிந்து வீட்டின் சிம்மினிகளூடாக வரும் புகையுடன் கொட்டிய பனியால், வீதியில் நடக்கும் மனிதர்கள் அழுக்கு நிறமாவதாக குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அமெரிக்க நகரங்களின் அமைப்புகளைப் பல நாவல்கள் சித்திரிக்கின்றன.

1990 களில் நான் பார்த்த ஆஸ்திரேலியா மெல்பன் மாநகரம் எனது அசோகனின் வதை தியசாலனை நாவலில் தவேகைக்கு அதிகமாகவே இடம் பெற்றுள்ளது.

நான் வசித்த யாழ்ப்பாணம், கண்டிப்போன்ற இடங்களை நகரங்களென நினைத்துக் கொள்ள முடிவதில்லை. நகரங்களாக குரிய எந்தச் சிறப்புகளும் அவைகளுக்கில்லை. பெரிய கிராமங்கள் என்றே அவற்றைச் சொல்ல முடியும்.

சென்னையில் மின்று வருடங்கள் இருந்தபோது, அங்கு நகரத்திற்கான கட்டுகளை முதல் முதலாக என்னால் பார்க்க முடிந்தது. வட சென்னையின் பல சந்துகள், வீதிகள், பகுதிகளை நடந்தும், மோட்டார் சைக்கிளிலும் மற்றைய வாகனங்களிலும் கடந்திருக்கிறேன்.

அவாஸ்திரேலியாவிலிருந்து சில வருடங்களுக்குப் பின்பு மீண்டும் சென்னை சென்ற போது, நாங்கள் அங்கே முன்பிருந்த வீட்டையோ, மகன்படித்த பாடசாலையையோ என்னால் இலகுவில் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை.

சமீபத்தில் மெல்பன் மாநகரத்திற்குச் சென்றபோது நான் முப்பது வருடங்களுக்கு முன்பு பார்த்த பகுதிகளைத் தேடினேன். கிடகைக்கவில்லை.

மெல்பனில், எனது வீடு இருப்பதற்கு கிலோமீட்டர்கள் வளையே உள்ள புற நகரமொன்றான போதிலும், எனது அதிர்ஸ்டவசமாக முதலாவது வலை கிடதை இடம் நகரின் மத்திதான். அக்காலத்தில் மதியத்தில் கிடகைக்கும் இடவளையென நானும் எனது நண்பர்களும் மெல்பன் நகர ஆற்றில் விடப்பட்ட மீன்களைப் போல் பயன்படுத்திக்கொண்டோம்.

எனது நண்பர்களில் பலர் போர்த்துக்கல், இங்கிலாந்து, இத்தாலி, குரேசியா என்ப பல தசேத்தவர்களாக இருந்ததால் மதிய உணவுகளுக்கு வித்தியாசமான கடகைகளைத் தேவ்வோம். மெல்பன் அந்த விடயத்தில் ஒரு பல்கலாசார உணவுச் சூரங்கம். ஒவ்வொரு சந்தியிலும் வித்தியாசமான நாட்டவர்களது உணவுகடகைகள் இருக்கும். என்றகைக்கும் மதியத்தில் மதுபானம் அருந்தாத நான், இந்த கடகைகளுக்குச் சென்று அருந்திவிட்டு மீண்டும் வலைகைக்கு வருவனேன்.

நண்பர்களில் ஒருவர் எனது மலைதிகாரி என்பதால் தயக்கமின்றி குறந்தது கிழமையில் மின்று நாட்கள் மதிய நேரத்துத் தீர்த்ததை அருந்திவிட்டு உணவுண்போம். எங்களோடு ஒரு தச்சுவலை செய்யும் இத்தாலியர் சரேந்து கொண்டார். அவருடன் சரேந்தால் இத்தாலிய உணவுகங்கள் உள்ள காலரன் தரூவில் உணவின் முன்பும் மது அருந்திய நாம் அதன்பின்பும் சம்புக்கா என்ற மதுபானம் அருந்திய பின்பே எழுவ்வோம்.

Written by - நடசேன் -

Sunday, 24 January 2021 00:27 - Last Updated Sunday, 31 January 2021 08:56

அக்காலத்தில் மலெப்பனினை கிழக்குப்பகுதிகள் சலெவந்தரர்களால் நிரம்பியிருந்த போதிலும், மறேகிலும் வடக்கிலும் தொழிலாள வர்க்கத்தினர் இருந்தார்கள். மலெப்பனில் பல காலணி, ஆடகை, கார் உதிரிப்பாகங்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகள் இருந்தகாலம், இப்பொழுது இறந்தகாலமாகிவிட்டது.

2000 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அலுஸ்திரலேயாவில் காரர்கள் தயாரிப்பது குறைந்து, இப்பொழுது எதுவுமில்லை. காலணி, துணிகள், மின்சார பாவனைப் பொருட்களைச் சீனாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்கிறோம். தொழிலாளர்கள் பலர் 2000 இல் வந்த விற்பனை வரியால் சிறு முதலாளிகளாகக் கட்டப்பட்டுள்ளார்கள்.

மறேக்குப்பகுதியான மலெப்பன் துறைமுகத்தை அண்டிய பிரதேசங்களில் அக்காலத்தில் மதுபான விடுதிகளும் விபசார விடுதிகளும் இரவு பாரர்கள் என ஏராளமாக இருந்தன. மதியத்தில் நடந்து போகும்போது இரண்டு விபசார விடுதிகளைக் காணமுடியும்.

எப்படித் தெரியும்?

வாசலில் மஞ்சள் விளக்கு எரியும்.

“ ஏன் டா மதியத்தில் விளக்கு எரிகிறது ? “ எனக்கேட்டபோது எனது நண்பர்கள் என்னை பதைதியக் காரணைப் பார்ப்பதுபோல் பார்த்தபோது எனது அறியாமையை உணர்ந்து, சிரித்து விட்டு, பின்பேபதில் சொன்னார்கள் .

இதவைவிடப் பல மதுபான விடுதிகள் அக்கால துறமைுகத் தொழிலாளர் தாகசாந்தி செய்யும் தண்ணீர் பந்தல்கள் . பிற்காலத்தில் பல இனமக்களது உணவுக்கடகைகள் வந்ததால் அவற்றின் வியாபாரம் படுத்தது . அப்படி இந்த மதுபான விடுதிகளில் வியாபாரம் குறைந்த நேரத்தில் , பியர் வினியோகத்தில் மலோடயைற்ற பண்களை இறக்குவார்கள் . அப்பொழுது ஆரம்ப நாட்களில் தரேத்திருவிழாவாகக் கட்டமிருந்தாலும் சிறிது காலத்தில் அலுத்தவிடும் . அந்த மதுபான விடுதி இழுத்து மட்டப்படும் .

நான் அங்கிருந்த ஆறு வருடங்களில் குறைந்தது நான்கு மதுபான விடுதிகளாவது மட்டப்பட்டன . இதவை விட மதியத்தில் பண்களின் போல் நடன விடுதிகளும் இருந்தன . இவகைகள் பெரும்பாலும் மாபியாக்களினால்

கறப்புப் பணத்தவை வளையாகக் க நடத்தப்படுபவை .

ஜி எஸ் ரி 2000 ஆம் ஆண்டு வந்தபோது கறப்புப் பணம் குறைந்துவிட்டது .

பெரிய நகரம் பகலில் மட்டுமல்ல, இரவிலும் மக்களால் நிறைந்திருக்கவனே டுமனெறால் இரவின் தவேகைகளுக்கான சவேகைகள் தவே . இப்படியான விடயங்கள் நடப்பதால் டாக்சி சாரதி, நடனமாடும் பண , வாசலில் சில பவான் சர் எனப் பலருக்குத் தொழில் கிடகை கிறது . பகலில் ஒழுக்கமான மனிதர்கள் சரியன் மறயை ஒழுக்கத்தவை மறந்துவிடுவார்கள் .

எல்லாரும் ஒழுக்கமாக இருந்தால் நகரமும் ஒழுக்கமான மனிதர்கள் போல் அந்தியில் உறங்கி விடும் . நான் ஜனீ வா சனெற்றபோது பகலில் உலகத்தின் மனித உரிமகைளின் தலநகரமான விளங்கும் ஜனீவா, எப்படி இரவில் மட்டுமல்ல காலகை எட்டு மணிவரயையும் விழித்திருந்ததைப் பார்த்தனே . கறப்பு மஞ்சள் வளையவை பழுப்பு என வண்ணங்களாக பண்கள் தருக்களில் நிற்பார்கள் .

மலெபன் பிங்காக்களின் நகராக வனப்புடன் தரிவது பகல் நேரத்தில் மட்டுமல்ல, இரவூ நேரத்திலும் தான் . அழகான நகர் . மறறயை ஐரோப்பிய அமெரிக்கா பெருநகரகளைப்போல் அல்லாது இங்கே குற்றச செயல்கள் குறைவு . நான் திரிந்த காலத்தில் கசினோ மட்டும் இருக்கவில்லை . பிற்காலத்தில் கசினோ பலரயையும் உள்ளே இழுத்தது மட்டுமல்ல, பல கடகைகள் தியட்டர்கள் உணவகங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டிருந்ததால் , பல தரப்பட்ட மறறயை வியாபாரங்களை ராட்சத மிருகமாக விழுங்கிவிட்டது . கறப்புப் பணத்தவை கசினோவில் கொண்டுவாய் நரேடியாக வளையவை பணமாக மாற்ற முடியுமெனறால் ஏன் பார்களையும் மதுசாலகைகளையும் திறக்கவனே டும் ?

கடந்த இருபத்ததைந்து வருடங்களாகப் மலெபன் புறநகரில் வலையாக இருந்தாலும் , இடையிடயை சலெலும் போது நான் பார்த்த இடங்கள் மாறுவதையும் அழிவதையும் புகிதாக உருவாகுவதையும் காணமுபிந்தது .

நான் முன்பு பார்த்த மறே கு மலெபன் , டொக்கியாட் எனப்புகிய நகரமாக உருமாறிவிட்டது . பெரிய கட்டிடங்களும் கடலருகே உணவகங்களும் மாடிக் குடியிருப்புகளும் உருவாகியிருந்தன .

தற்போது எனது மகள் நகரத்தில் வாழ்வதால், ஒருநாள் மனவையுடன் அங்கே சென்றேன். மனவை மகளுடன் பசீக கொண்டிருந்த போது, எனது மனம் இருபத்தரைந்து வருடங்களுக்கு முன்பு அங்கிருந்த பகுதிகளைத் தடையது. என்னபைப் பொறுத்தவரை மதுலாவதாக கிடத்தை வலை நண்பர்கள் மற்றும் புதிய உலகத்தை தடைய வயது என்பதால் அக்காலம் பொறக்காலமாக இருந்தது. அக்காலமனதின் பதிவுகள் அழியாதவை. ஆனால் காட்சிகள் மாறிவிட்டன.

அக்காலத்தில் இத்தாலியர்களும் லபெனான்காரர்களும் ஒரு சில வியட்நாமியர்களும் இருந்த விக்டோரியா சந்தை தற்பொழுது சீனர்கள் வசம் போய்விட்டது. சில ஆஃப் காணிய தானியர்கள் திரிந்தார்கள். பெரும்பகுதி கொரோனாவால் வறும்மையாகத் திரிந்தது. விற்பவர்களும் வாங்குபவர்கள் அதிகமில்லை. ஒரு சில காபி கடகைகளிலும் உணவுக்கடகைகளிலும் இளையவர்கள் இடவெளி விட்டு நின்றார்கள்.

நாங்களும் ஒரு கடையில் காபி குடித்துவிட்டு அந்த மார்க்கட்டின் பின்புறத்திற்குச் சென்றோம். கட்டிடங்கள் மத்தியில் ஒரு இடம் காலியாக இருந்ததை பற்றி அங்கே கட்டேப்போது, “சிறிது திரிந்தால் பழைய மயானமுள்ளது” என எனது மரணம் சொன்னார். ஆதிவாசிகளிடம் புகையிலையும் மற்றும் சிறிய தொகையையும் கொடுத்து மெல்பன் எழுதி வாங்கிய பாடமனின் சவக்குழியும் அங்குள்ளது, அந்த இடத்தில் இன்னமும் அடக்க மாடிக் கட்டிடங்கள் வரவில்லை. உயரமான கிரேன்கள் தங்கள் வலைக்குப் பொறுமையாகக் காத்து நின்றன.

விக்டோரியா மார்க்கட் அருகே, இன்னமும் காலத்தை எதிர்த்து சவால் விட்டபடி சில தொடர் வீடுகள் உள்ளன. அதேபோல் கிங்ஸ் வீதிக்கு மறேக்குபகுதியிலும் சில வீடுகள் இருந்தன. மற்றைய பகுதிகளில் புதிய கட்டிடங்கள் வந்துவிட்டன. புதிய கட்டிடங்கள், பொலிஸ் தலமை நிலையம் இருந்த துறமைமும் பகுதி சில முகமட்டி மனிதர்களைத் தவிர்த்து கொரோனாவால் வறும்மையாகத் திரிந்தது. எஞ்சியிருந்த ஒரு சில மதுபான விடுதிகள் பட்டப்பட்டு இருந்தன.

அவமீண்டும் திறக்கப்படுமா..? என்பது சந்தகேமே.

பல்கலைக்கழகமும் வதைத்தியசாலகையும் பல கட்டிடங்களைக் குட்டிப்போட்டபடி சூற்று வட்டாரத்தை ஆக்கிரமித்து, தங்களபைப் பெரிதாகக் கொண்டிருந்தன. தற்போதைய நகரத்தினருக்கு அவையே தேவையாகிவிட்டது.

மெல்பன் கிரிக்கட் மதானமும் ரயில் நிலையங்களும் மாறவில்லைதான். ஆட்சென்ரர் கலை நிகழ்ச்சிகள் அரசு உதவியோடு நடக்கும் இடம். அதன் அருகில் மெல்பனின் உயிர் நாடியாக விளங்கும் யாரா நதி சலனமற்று ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது.

மீண்டும் வீடு திரும்பும்போது எனது அசோகனின் வதைத்தியசால நாவலில் 1990 களில் தரிசித்து நான் எழுதிய காட்சியை நினைத்துப் பார்க்கிறேன் ;-

“அந்த ஜன்னலின் அருகில் வெளியே பார்த்தபோது இளம் வயது ஆண் - பெண் ஜோடிகள் கைகளை பிடித்தபடியும், மத்தமிட்டவாறும் சாரி சாரியாக வந்து கொண்டிருந்தார்கள். பெரும்பாலானவர்கள் பல்கலைக்கழக வகுப்பை முடித்து விட்டும், சிலர் வலைத்தலங்களில் இருந்தும் நரேடியாக அங்கே வருகிறார்கள். கோடகாலத்தில் ஆபிரிக்க மிருகங்கள் பற்றிய விவரணப்பட்டத்தில் அவை தண்ணீரூக்காக வரிசையாக இடம்

Written by - நடசேன் -

Sunday, 24 January 2021 00:27 - Last Updated Sunday, 31 January 2021 08:56

பயெரூம் காட்சி நினைவுக்கு வந்தது. அந்த ஜன்னலுக்கு அப்பால் எலிசபெத் பரடேட் என்ற அந்தப் பெரிய வீதி சிலை கிறதது. இந்த வீதியின் இரு பக்கத்திலும் வாகனங்களும் நடும்பகுதியில் மலெபனுக்கே பிரத்தியகேமான ட்ராம் ரோடும் சிலை கிறதது. வலெமை முடியும் நரேமானதால் மின்சாரத்தில் இயங்கும் ட்ராம் ஒன்று நிறைமாத கற்பிணிப் பண்போல் மதெுவான ஒலியோடும் சிலை வதது தரெந்தது. இந்த மதுபான விடுதிக் கு எதிராக எலிசபெத் வீதியின் அடூத்த பக்கத்தில் ரோயல் பண்கள் வதைத்தியசாலை அமைந்துள்ளது. வீதியின் இரூமரூங்கும் நிற்கும் மரங்கள் மாலையின் மங்கிய வளெிச்சத்தில் மலெபனுக்கே உரிய பிங் கா நகரம் என்ற பயெரலை உறுதி சயெத்தது. மாலலை சரியனது ஒளிக் கதிர்கள் அடர்ந்த பச்சை இலகைகொண்ட மரங்களலை திரசைச் சீலயாகக் கி அற்புதமான ஒவியத்தலை வரநைந்து கொண்டிருப்பதும் பொறுக்காத சில பறவகைகள் அந்த வண்ணக்கலவையில் தாங்களும் குளித்தபடி அங்கும் இங்கும் பறந்து திரிவதும் அந்த மதுசாலையின் கண்ணாடியன்னல்கள் வழியாக தரெந்தது.”

uthayam12@gmail.com